

Posudek diplomové práce bc. Jana Klause *Prostupování protikladů: Milostné balady*

Jaroslava Kolmana Cassia

Ve své diplomové práci *Prostupování protikladů: Milostné balady Jaroslava Kolmana Cassia* se Jan Klaus věnuje básnickému dílu básníka, prozaika, dramatika a novináře, o němž jistě nelze hovořit jako o (polo)zapomenutém, ovšem o jehož místě v soudobém literárním a kulturním životě, o jeho mnohostranném díle lze přinášet nová zjištění a interpretační výsledky; literární historie má v tomto ohledu – ostatně jako u řady dalších tvůrců – před sebou celou škálu otázek, na něž musí odpovědět. Jan Klaus se svého úkolu ujal se vši zodpovědností. Připomněl širší souvislosti autorova života a díla. Tématem práce pak učinil zvláště pozdní období jeho tvorby, a ještě úžeji pak baladickou tvorbu rozvíjenou v souvislosti s milostnými motivy. Z této oblasti Cassiova díla učinil perspektivu, která funkčním způsobem nastiňuje jednak celkový ráz finální Cassiovy tvorby, jednak lze na jejím pozadí formulovat zajímavé otázky estetické povahy, souvisejícím s obecnými principy moderního slovesného umění. Svoji argumentaci Jan Klaus opřel o tezi, založenou na využití poetiky kontrastu, která je obecně u žánru balady přítomna, ovšem Cassius ji ve svých skladbách umocňuje často do krajnosti, rozehrává estetický efekt krajního protikladu, od něhož si slibuje prohloubení celkového estetického účinku básně. V řadě okamžiků se mu tento postup i daří, což pozitivně ocenila i soudobá kritika, s níž byl do té doby Cassius spíše ve vyhrocenějších vztazích. Poetiku protikladu Jan Klaus usouvztažňuje se zvolenou oblastí autorova díla, typologizuje ji, rozvíjí repertoár motivických struktur, který mu slouží k plastickému uchopení a zobecnění povahy básnickova díla. A v neposlední řadě jej pak dovádí k podnětným postřehům týkajícím se obecně žánru balady a jejího uzpůsobení v kontextu moderní básnické tvorby.

Jako oponent práce mohu konstatovat, že její vytčený cíl, její účel a směřování jsou v práci Jana Klause formulovány zřetelně. Tématu se dotýká v souvislosti s dobovou i současnou

oborovou diskusí, zvláště si cením důkladného průzkumu soudobé kritické recepce Cassiovy tvorby. Práce je zacílena na ty aspekty, které je možné prací adekvátně vyřešit. Zvolená metodologie je autorem nastíněna na základě porovnání možností, které dosavadní literatura k tématu nabízí. Práce vykazuje soustavné rysy systematického a sebereflektujícího přístupu a usiluje o prokázání kritického myšlení. Postup výkladu je zřetelný. Autor usiluje o vlastní výklad pojednávaných problémů.

Text práce je zřetelně a soudržně strukturován, vykazuje patřičné a jednotné provedení citací i soupisů literatury; text je uspořádán a členěn promyšleně. Text je prost gramatických a pravopisných nedostatků. Klausova práce vykazuje schopnost vygenerovat zřetelná tvrzení, závěry a ucelené pojetí tématu.

Diplomovou práci Bc. Jana Klause *Prostupování protikladů: Milostné balady Jaroslava Kolmana Cassia* považuji za cenný příspěvek do odborné diskuse o díle tohoto slovesného tvůrce. Zároveň jejímu autorovi upřímně přeji, aby se zbavil pocitu, který formuluje v samotném závěru, avšak jehož též zaznívá na různých místech práce, totiž pocitu „bezezbytku splněného“ úkolu a přesvědčení o zodpovězení všech otázek. Domnívám se totiž, že jedině chvějivý a stále reflektovaný pocit vlastní nedostatečnosti, otevřenosti a pokory před dílem zkoumaného autora a před vlastními možnostmi skutečně otevírá sféru poznání díla toho kterého autora a otevírá též dveře dalším případným následníkům, po nichž autor této diplomové práce volá. A rád též konstatuji, že předložená diplomová práce splňuje podmínky kladené na tento typ závěrečných prací – vzhledem k výše uvedenému ji navrhuji k obhajobě a klasifikaci **v ý b o r n ě**.